

Skatteministeriet

21. oktober 2020
J.nr. 2020 - 7348

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 652 af 26. august 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren ændre bekendtgørelsen om almennyttige lotterier, så detaljer i bekendtgørelsen ikke truer danske bankoforeninger på deres eksistens?

Svar

Den 1. januar 2012 trådte det delvist liberaliserede spilmarked i kraft. Lotteri fortsatte som monopolspil, bortset fra onlinebingo, der blev liberaliseret pr. 1. januar 2018.

Monopolet medfører, at det kun er Danske Spil (Danske Lotteri Spil) og de tre klasselotteriselskaber, der må udbyde hhv. lotteri og klasselotteri, og overskuddet fra Danske Spils lotterier og Klasselotteriet A/S går til udlodningsmidlerne. Det betyder som udgangspunkt, at det er ulovligt for andre end Danske Spil og klasselotteriselskaberne at udbyde lotteri.

Almennyttige lotterier er dog undtaget fra forbuddet. Det skyldes, at almennyttige lotterier har mere karakter af donation til et velgørende formål end af spil, og reglerne for bl.a. udbud og afvikling af almennyttige lotterier afspejler dette.

Fysisk afholdelse af banko/bingo kan være et "almennyttigt lotteri", hvis betingelserne for at afholde almennyttige lotterier er opfyldt, herunder at arrangementet afvikles til fordel for velgørenhed eller andre almennyttige formål. Dette vil sige, at lotteriet skal komme en 'bredere kreds' til gode.

Når bankoforeninger alene udlodder en beskedent procentdel eller slet ingenting til velgørende formål, kan bingo-/bankoarrangementerne ikke anses for at være afholdt med det formål at indsamle midler til det almennyttige formål.

Spillemyndigheden havde en formodning om, at en stor del af bingo-/bankoarrangementerne ikke blev afviklet korrekt og iværksatte derfor i 2018 en undersøgelse af omfanget, som har ledt til den nuværende tilsynsindsats.

Spillemyndighedens tilsyn har desværre afdækket en meget lav regelefterlevelse, herunder at 46 ud af 48 spilsteder ikke vurderes at betale den afgift, som de burde, hvis spillet overhovedet kunne udbydes lovligt, og en del sager, hvor bingo-/bankoforeninger alene udlodder i størrelsesordenen 0 – 10 pct. Dette skal ses i lyset af, at nogle af disse foreninger har meget store omsætninger. Til illustration har der i en forening været en omsætning på i alt ca. 50 mio. kr. over en treårig periode, men der er kun blevet udloddet i alt ca. 75.000 kr. til velgørende formål.

Det er således ikke blot detaljer i en bekendtgørelse, der truer bankoforeningernes eksistens, men den måde spilmarkedet er indrettet på. Jeg er dog enig i, at reglerne for almennyttige lotterier trænger til en modernisering, og jeg kan forstå, at der tidligere har været gjort forsøg herpå. Jeg mener, at der skal være plads til, at foreninger kan afholde bankospil til fordel for fx foreningens almennyttige formål eller et andet anerkendelsesværdigt

formål. Derfor og for at værne om det danske foreningsliv, har jeg bedt mine embedsmænd se på mulige ændringer af reglerne, og hvordan vi kan sikre større viden om reglerne og bedre regelefterlevelse fremadrettet.